

04 FEB 2005

04/2771-198

Ark

013

Avd.

RA ISSA/MAG

JEVNAKER KOMMUNE
SÆRUTSKRIFT

SAKSGANG

R.f.	Utvalg	Møtedato	Utvalgssaksnr
1	Eldrerådet		
2	Formannskapet	25.01.05	002/05
3	Kommunestyret		

Saksbehandler : Knut Sønju

Arkiv: 026

Saksmappe: 04/01039-4

Dato: 19.01.05

**REGIONALISERING. (1) STERKE REGIONER. (2)
DISTRIKTSKOMMISJONENS INNSTILLING - HØRING.****Vedlegg:**

Vedlegg 1: Forslag til høringsuttalelse til "Sterke regioner."

Vedlegg 2: Forslag til høringsuttalelse til "Distriktskommisjonens innstilling"

Andre dokumenter:

Norge trenger sterkere regioner.

KS-rapport utarbeidet av ECON Analyse mai 2004

KOU 2004:1 Sterke regioner. Forslag til regioninndeling av Norge
Rapport utarbeidet for KS av Tor SelstadNOU 2004:19 Livskraftige distrikter og regioner.
Utredning fra Distriktskommisjonen

KOU 2004: 1 Sterke regioner. Høringsbrev fra KS av 13.09. 2004

Forslag til ny regioninndeling av Norge. M/høringsnotat

Høring på Distriktskommisjonens utredning.

Brev fra KRD av 14.10.2004

Høring, frister, prosesser og hovedpunkter m.m.

Brev fra KS av 22.10 2004.

Sterke regioner – Forslag til ny regioninndeling av Norge.

Høringsuttalelse til KOU 2004: 1

Distriktskommisjonens innstilling.

Høringsuttalelse til NOU 2004: 19

Fakta/saksopplysninger:

Det har i høst kommet to viktige utredninger som omhandler behovet for reformer i regionalpolitikken.

- KOU 2004:1 Sterkere regioner.
Forslag til ny regioninndeling av Norge.
Rapport utarbeidet for KS av professor Tor Selsted ved Høyskolen i Lillehammer.

- NOU 2004:19 Livskraftige distrikter og regioner. Rammer for en helhetlig og geografisk tilpasset politikk. Utredning, med konklusjoner og anbefalinger fra Distriktskommisjonen, ledet av Johan Petter Barlindhaug.

Fullstendige rapporter finnes på:

- <http://ks.no/> - Regional utvikling. – KOU 2004:1 Sterkere regioner, Fullstendig versjon.
- <http://odin.dep.no/krd> -Regional- og distriktpolitikk. Distriktskommisjonen.

BAKGRUNN – MANDAT OG HØRINGSFRISTER:

Sterkere regioner:

På møte i sentralstyret i juni i år fattet KS vedtak hvor det bl.a. framgår:

- KS mener det bør opprettes færre og større regioner til erstatning for dagens fylkeskommuner, gitt at det samtidig skjer en omfattende og systematisk overføring av oppgaver, ansvar og beslutningskompetanse til de nye folkevalgte regioner.
- De nye regionene sikres en finansiering som er i samsvar med oppgavene.
- Regionene bør utgjøre naturlige geografiske enheter. En behøver ikke ta hensyn til dagens fylkesgrenser (ikke kun se på sammenslåing av dagens fylkeskommuner)
- Det engasjeres en utreder med geografifaglig kompetanse og kompetanse i regionale utviklingsspørsmål, som skal legge fram og begrunne tre konkrete - kartfestede - alternative forslag til regioninndeling.

Etter møte med fylkesordførere/-rådsledere i august, ble det gitt følgende tilleggs-
presisering:

- En regionalisering med større enheter har ingen mening dersom ikke de nye regionene blir gitt oppgaver og virkemidler som gjør dem til interessante partnere for næringsliv og organisasjoner, kommuner og stat.
- Etablering av sterke, direkte folkevalgte regioner vil markere overgangen fra en sentralisert til en regionalisert enhetsstat
- Det bør legges opp til at regionene skal være robuste – i et generasjonsperspektiv (30 – 40 år).

Professor Tor Selsted ved Høyskolen i Lillehammer ble engasjert til å foreta utredningen. En kortversjon av utredningen, KOU 2004:1, ble sendt på høring 13. sept. med **høringsfrist 1. feb. 2005.**

Fullstendig versjon forelå 15.okt.

Distriktskommisjonen.

Distriktskommisjonen ble oppnevnt ved kongelig resolusjon i feb. 2003.

Kommisjonen bestod av 15 representanter. Hvert av partiene på Stortinget oppnevnte en representant til kommisjonen. I tillegg har kommisjonen hatt representanter fra forsknings- og utviklingsmiljøer og fra partene i arbeidslivet.

Direktør Johan Petter Barlindhaug, fra Tromsø, var kommisjonens leder.

Kommisjonen mandat framgår av utredningens pkt 1.1.1., som ligger vedlagt.

Kort kan denne oppsummert slik:

- Kommisjonen skal foreta en gjennomgang av dagens distrikts- og regionalpolitikk.
- Hensikten er å legge grunnlaget for en bred politisk forankring av innretning og valg av virkemidler.
- Kommisjonen skal særlig foreta en vurdering av virkemidler som kan bidra til nyskaping og næringsutvikling.
- Kommisjonen skal legge fram konkrete forslag til endringer for å styrke dagens distrikts- og regionpolitikk.

- Forslagene må bygge på rammebetingelser EØS-medlemskapet og WTO gir og på konklusjoner fra tidligere utredningsarbeid (f.eks. Effektutredningen).
- Det må legges vekt på å avveie distriktpolitikken mot andre overordnede samfunnsmessige hensyn, som f.eks. økonomi og miljø.

Kommisjonen avgav sin innstilling 12.okt.

Kommunal- og regionaldepartementet sendte utredningen på høring 14. okt. med to høringsfrister.

For tema som er knyttet til fremtidig fylkes- og kommunestruktur, oppgavefordeling og maktfordeling/regionalisering, er høringsfristen 14.oktober 2005.

For øvrige tema er høringsfristen 14. jan. 2005.

Bakgrunnen for at regjeringen ønsker høringsuttalelser om deler av kommisjonens arbeid allerede 14. januar neste år, er at det i løpet av våren skal utarbeide en stortingsmelding om regionalpolitikken. Denne meldinga skal bl.a. omfatte en vurdering av fylkeskommunens nye rolle som regional utviklingsaktør og drøfte helheten i dagens distrikts- og regionalpolitikk..

KS har i brev av 22.okt. i år understreket sammenhengen mellom utredningen og behovet for å vurdere disse i sammenheng.

Det siteres følgende fra brevet:

”Begge høringssakene berører hva slags regionalt nivå landet skal ha, og den ene saken gir viktige premisser for den andre”

”KS anbefaler derfor medlemmene å gi en samlet høringsuttalelse til KRD angående distriktskommisjonens utredning parallelt med KS høring til KOU 2004:1 Sterke regioner. KS oppfordrer medlemmene til å uttale seg om styringsstruktur / forvaltningsmodell allerede ved første høringsfrist (dvs. 14. jan 2005)

KS minner om at høringsfristen for KOU 2004:1 er satt til 1. feb. 2005. KRD bør kunne motta kommunestyrene / fylkestingenes høringsuttalelse innen samme dato”.

STERKE REGIONER.

Noen forutsetninger og konklusjoner fra utredningen.

I forordet understrekes det at denne utredningen ikke handler om å overføre oppgaver fra kommunene til nye regioner, men om å overføre oppgaver og makt fra staten til folkestyret regionforsamlinger.

Oppgavefordeling, antall forvaltningsnivå, og geografisk inndeling av disse, er de siste 50 årene vurdert av en rekke utvalg.

Schei-komiteenes arbeid førte, i første halvdel av 60-åra, til at antall kommuner ble redusert fra 744 til 551.

”Hovedkomiteene for reformer i lokalforvaltningen” ført til at fylkeskommunen, som et direkte valgt forvaltningsnivå slik vi kjenner det i dag, ble etablert.

Andre utredninger har ført til små eller ubetydelige forandringer. De mest kjente av disse er Gabrielelesen-komiteen, Christiansen-utvalget og Sundsbø-utvalget.

Felles for de to siste er at et stort flertall i disse komiteene understreker behovet for å opprettholde tre forvaltningsnivå, samtidig som behovet for å reformer fylkesnivået ble understreket.

Dette er bekreftet av to nye utredninger, Oppgavefordelingsutvalget (NOU 2000:22) og Effektutvalget (NOU 2004:2).

Det samme gjør ECON, i rapport utarbeidet på oppdrag fra KS i mai i år.

I denne rapporten understrekes også regionens plass i Europeisk sammenheng. I tillegg til å bygge på nasjonalstaten er EUs virkemiddelapparat bygd opp rundt definerte regioner. Dersom slikt mellomnivå ikke fins i nye medlemsland, bidrar EU til at slike etableres..

Statlig inndelingskaos.

I Norge har staten organisert sin virksomhet i en uensartet organisasjonsfor, uten å bygge på de etablerte fylkene..

Bispedømmene utgjør en inndeling, politi og domstolene en annen, helseregionene og Statens vegvesen en tredje. I tillegg kommer inndelinger som f. eks organiseringen av Mattilsynet og A-etat og HV-distrikter.

Inndelingskriterier:

I utredningen har professor Selstad valgt størrelse, funksjonalitet og identitet som de viktigste kriteriene for den inndelingen som er presentert.

Størrelse er valgt som kriteri ut fra at regionene må være store nok til å påta seg et bredere spekter av oppgaver enn dagens fylkeskommuner. Det er ikke fastsatt noen nedre grense for befolkningstall, men 200 000 innbyggere er antydnet som en nedre treskel. (I tråd med tidligere forslag fra Christiansenutvalget). Det er i tillegg et mål å tilstrebes best mulig balanse mellom regionene. Dersom en blir mye større enn de andre blir konstellasjonen lett den store mot resten. Med den geografi og befolkningsstruktur landet har, må forskjell i størrelse likevel aksepteres.

Funksjonalitet baserer seg på at regionene skal være preget av et bymessig senter og et omland. Det bymessige senteret kan noen steder bestå av en ubestridt ledende by (F. eks. i Trøndelag). Mer vanlig vil være at flere likeverdige byer eller klynger av byer (clusters) utgjør de naturlige sentrene. Det kan da være av stor betydning å få til en god funksjonsfordeling mellom disse sentrene.

Samsillet mellom bystrukturer og omlandet understrekes og vil være avgjørende for regionens funksjonalitet

SSB arbeidsmarkeds-, bolig- og serviceregioner (ABS-regioner) og NIBRs inndeling i bo- og arbeidsmarkedsregioner legges også til grunn for arbeidet med å finne fram til funksjonelle regioner. Et hovedprinsipp er at de nye storregionene ikke skal gjennomskjære de mindre regionene.

At regionene skal være funksjonelle innebærer også at de skal ha et selvstendig ansvar og mulighet til kunnskapsbasert næringsutvikling. Dette krever samspill mellom forskning og næringsliv i regionen. Behov for å etablere universiteter i alle regioner er nevnt, samtidig er det understreket at slik etablering tar lang tid.

Identitet er bla. valgt ut fra at regionene skal være politiske "organer", og at graden av politisk deltakelse er avhengig av en grunnleggende identitetsfølelse med regionen, f eks tuftet på kultur eller tradisjon fra tidligere samhandling. En må bygge på noe folk opplever kan framstå som en region.

Det er flere steder nevnt at denne identiteten trolig er vanskeligst å bygge opp på Østlandet.

Forstad, pendlingsomland og periferi.

Følgende definisjon, som er den samme som ble benyttet i Christiasenutvlager, er presentert:

Forstadskommune: En kommune som har mer enn 30 % utpendling til en bykommune

Pendlingskommune: En kommune som har 15 – 30 % utpendling til en bykommune.

Periferikommune: En kommune som har mindre enn 15 % utpendling til en bykommune.

Følgende er presentert for utpendling fra de tre kommunene på Hadeland:

Fra Lunner til Oslo: 43%

Fra Gran til Oslo: 18%

Fra Jevnaker til Hønefoss: 27%

I tillegg til prosentandelen oppgitt over kommer pendlere til kommunene rundt Oslo (Osloområdet) og for Jevnakers del arbeidsplasser på Ringerike utenfor Hønefoss by.

Forslaget til regioninndeling

Hovedforslaget:

Er en inndeling i 7 regioner, bestående av følgende enheter:

Nord-Norge, Trønderlag (inkls. Nordmøre), Vestlandet (inkls. Sunnmøre), Sørlandet, Østviken (Oslo, Akershus og Østfold), Vestviken og Innlandet.

Forslaget bygger på de konvensjonelle landsdelene, der Østlandet er delt i tre, først og fremst p.g.a. størrelse men også ut fra interne forskjeller og varierende utfordringer.

De to alternative forslag som er lagt fram er inndeling i hhv fem og ni regioner.

Fem-regionmodellen består av:

Nord-Norge, Midt-Norge (Trønderlag inkls. Nordmøre og Nordland opp til Saltfjellet), Vest-Norge, Sør-Norge (inkls. Telemark) og Øst-Norge.

Ni-regionmodellen består av:

Troms og Finmark (ekskls. Harstadregionen), Nordland (ekskls. Bindal), Trønderlag, Nordvestlandet, Sørvestlandet, Sørlandet, Østviken, Vestviken og Innlandet.

Konsekvenser for Hadeland – Forslag til problemstillinger som bør drøftes.

I hovedforslaget er altså Østlandet foreslått delt i tre:

Østviken, bestående av fylkene: Østfold, Akershus, Oslo og kommunene Røyken og Hurum i Buskerud.

Vestviken, bestående av fylkene: Telemark, Vestfold og Buskerud (- Røyken og Hurum)

Innlandet, bestående av fylkene: Hedmark og Oppland.

I den fullstendige utredningen (s153) finner vi bla følgende om situasjonen til kommunene på Hadeland.

- Hadelandskommunene blir "trekrøysa" mellom de tre østlandsregionene.
- Lunner har den sterkeste Oslo-tilknytningen. (Forstadskommune)
- Gran er en pendlingskommune, med svakere bånd til Oslo enn Lunner.
- Jevnaker har felles bo-og arbeidsmarked med Ringerike.
- Det er forholdsvis entydig at Hadeland – som region – tilhører Osloregionen.

Videre heter det at Hadelands framtidige tilhørighet selvfølgelig må bestemmes av regionen selv. Om premisene er at Hadeland skal holde sammen, virker det mest sannsynlig at regionen tilhører Østvikens ytterområde i nord.

Tilsvarende må Drammen og Ringerike selv bestemme hvilken region de vil tilhøre.

Ved behandling i regionrådet ble følgende forslag til problemstillinger presentert:

- **Tre forvaltningsnivå.**

Hvilken holding har regionrådet til en videreføring av tre forvaltningsnivå?

Kommune – Regioner – Stat.

- **Inndeling av Østlandet i tre regioner.**

Hvilke konsekvenser har en slik inndeling for kommunene på Hadeland og hvordan bør vi forholde oss til dette.

- **Oslo som egen hovedstadsregion?**

Det bør vurderes å lansere dette som forslag.

En tenker seg da et Oslo som er noe utvidet i forhold til i dag, ved at de forstadskommunene som er en integrert del av bystrukturen innlemmes. (Bærum, Lørenskog, Oppegård, Nesodden e. fl.)

Oslo vil alltid være det viktigste "bymessige senteret på Østlandet" og vil derfor spille en viktig rolle for utviklingen av alle regionene i landsdelen. At Oslo blir en del av en av regionene i landsdelen vil bidra til regional ubalanse i landsdelen. I tillegg kommer at byen som hovedstaden skal fylle viktige nasjonale oppgaver og at det i en slik sammenheng også vil være vesentlige prinsipielle problemer knyttet til at Oslo inngår som del av en region.

- **Pendlerregionen rundt Oslo.**

Det bør vurderes å lansere dette som forslag.

En av forutsetningene for utredningsarbeidet var at nye regioner skulle utgjøre naturlige geografiske enheter og at en ikke behøvde å ta hensyn til dagens fylkesgrenser.

"Oppgavenes geografi" er lansert som begrep. Det betyr at en ved geografisk avgrensning bør ta hensyn til at et område har felles utfordringer eller står overfor de samme oppgaver.

Pendlingsområdet rundt Oslo har mange felles utfordringer.

Området vil utgjøre store deler av det som i det framlagte forslaget har fått betegnelsen Østviken. I tillegg vil det være naturlig å ta med Ringerike og Drammensområdet.

I utredningen er den nære sammenhengen mellom Ringerike og Hallingdal understreket.

Dersom en utvider Østviken til å omfatte pendlingsregionen rundt Oslo, bør Hallingdal få anledning til å velge hvilken region de vil tilhøre.

- **Forslagene om 9 eller 5 regioner.**

Ønsker vi å si noe om disse forslagene?

- **Andre problemstillinger regionen bør ta stilling til.**

DISTRIKTSKOMMISJONEN.

En har valgt å forholde seg til utredningens kap. 7 som omhandler utvalgets konklusjoner og anbefalinger.

Premisser, mål og overordnede strategier.

I kap. 7 er bl.a. følgende presentert under overskriftene "Noen premisser for måldiskusjonen", "Mål for regionalpolitikken", "Mål for distriktpolitikken" og "Overordnede strategier". nevnes:

Premisser:

- I tråd med nærhetsprinsippet bør beslutninger fattes på lavest mulig effektive forvaltningsnivå.
- Beslutninger som krever skjønn bør fattes av direkte folkevalgte organ.
- Samfunnets evne til å endre seg og møte nye utfordringer vil være grunnleggende for å lykkes i distrikts- og regionalpolitikken.

Mål for regionalpolitikken:

- Skape vekst og utvikling i alle deler av landet.
- Bygge sterke og selvstendige lokalsamfunn i regionene.
- Styrke samspillet mellom by og land innenfor den enkelte region.
- Styrke det regionale samspillet. De regionene som klarer å utvikle tette og dynamiske kunnskaps- og næringsmiljøer, vil øke sin attraktivitet som lokaliserings- og bosted.

Overordnet strategi:

- Politikk for å møte endring.
- Vekt på den brede politikken.
- Desentralisering av makt til folkevalgte organer.
- Utnytte handlingsrommet i den smale politikken

Maktutredningen har påvist at folkestyret er i ferd med å forvitte og at det lokale folkestyret er spesielt utsatt. Distrikts- og regionalpolitikk tillegges stadig mindre vekt. For å nå de målene som er satt for distrikts- og regionalpolitikken foreslå en samla kommisjon desentralisering av makt til folkevalgte organer på regionalt og lokalt nivå som en hovedstrategi..

Noen konkrete anbefalinger:

Styringsstruktur (7.4.2):

Regionnivå:

Et flertall på 11 går inn for en trenivåmodell bygd opp rundt følgende hovedpunkter:

- Desentralisering av betydelig mer makt fra staten til et folkevalgt regionalt nivå.
- Fylkesmannes oppgaver bør rendyrkes til tilsyn og kontroll
- Det folkevalgte regionale nivået bør overta myndighet fra staten på følgende områder:
 - o Infrastruktur og samferdsel. Bl.a. riksveger utenom stamveger og bredbånd til distriktene.
 - o Utdanning. Vg.skole og midler slik at høyskoler og universitet innretter sin aktivitet i tråd med regionale utviklingsstrategier.
 - o Forskning. Større innflytelse på innretningen av forskningen
 - o Næringsutvikling. Bestillingsrolle overfor Innovasjon Norge.
 - o Kultur og idrett.
 - o Kommuneoverskridende areal og ressursforvaltning..
 - o Helse. Forebyggende arbeid og dialog mot helseforetakene om strategiske veivalg.
 - o Myndighet og oppgaver knyttet til miljø, ressursforvaltning, fiskeri, landbruk og a-etat.
- En slik omorganisering forutsetter et høyt kvalifisert administrativt apparat. En forutsetter at dette bygges opp ved at den statlige administrasjonen vi i dag har i fylkene bygges tilsvarende ned.
- Det økte ansvaret må følges opp av økonomiske midler. Regionene bør ha selvstendig økonomisk grunnlag basert på rammeoverføringer og direkte skattegrunnlag, slik fylkeskommunen har i dag.

Et mindretall på to går også inn for at det nye regionale nivået skal få overført ansvaret for sykehusene.

Et mindretall på en går inn for en trenivåmodell med regionkommuner.

Et mindretall på tre går inn for en tonivå modell.

Kommunenivå:

En samla kommisjon sår inn for at "Alle norske kommuner skal være generalistkommuner i demokratisk forstand".

Et flertall på 12 uttaler:

"For å kunne løse utvidede oppgaver på kommunalt nivå vil det være nødvendig med en kommunestruktur basert på større kommuner:"

Økt verdiskapning i viktige distriktsnæringer. (7.4.3)

Under denne overskriften presenter kommisjonen anbefalinger for bl.a.:

Landbruk, Fiskeri, Reiselive, Elektrisk energi, Industri, Petroleum, Tjenesteytende/"nye" næringer og Lokalisering av offentlig virksomhet.

Landbruk:

Kommisjonens anbefaling innebærer:

- Aktivt arbeid for å beholde mest mulig handlingsromm i lys av WTO-avtalen.
- Mer forbrukerretta matpolitikk.
- At en skal gjøre det enklere å starte opp foredling og omsetting av lokale råvarer.
- Norsk landbruk skal fortsatt ivareta viktige samfunns mål som matvaresikkerhet, bosetting og kulturlandskap.

Avnippet om landbruk er vurdert av "Landbrukskontoret for Hadeland" som har gitt sin tilslutning til denne anbefalingen.

Kommisjonen er delt i hvordan de framtidige landbruksoverføringene bør innrettes. "Landbrukskontoret for Hadeland" har her anbefalt at det gis tilslutning til mindretallets synspunkter. "Dette begrunnes med at mindretallet i første rekke vil bruke frigitte midler til landbruk og bygdeutvikling som også vil kunne brukes i vår region." "Flertallsinnstillingen synes å kanalisere de frigitte midlene til andre distrikter, der landbruket er av større betydning for bosetting og sysselsetting".

Se side 118 i Kap 7. Konklusjoner og anbefalinger, som ligger vedlagt.

Elektrisk energi:

Bioenergi er nevnt som en av flere kostnadseffektive kraft- og energikilder staten bør satse bevisst på å utvikle.

Lokalisering av offentlig virksomhet.

- Lokalisering av ny statlig virksomhet skal som hovedregel skje utenfor Oslo.

Fra kapittel 7.4.4. Anbefalinger med sikte på økt innovasjon og nyskaping nevnes:

- Entreprenørskap i skolen som virkemiddel.
- Et flertall på 14 går inn for at "grensen på kr. 200 000,- for når offentlig innkjøp må ut på anbud bør heves".

Anbefalinger vedrørende utvikling av attraktive og livskraftige samfunn. (7.4.5)

En samla kommisjon uttaler:

- Staten bør sørge for at de er samsvar mellom de oppgaver kommunen pålegges og de økonomiske ressurser som gjøres tilgjengelige.
- Rammefinansiering bør være det bærende prinsippet i det kommunale inntektssystemet.

Ved behandling i regionrådet ble følgende forslag til problemstillinger presentert:

- **Premisser mål og overordnede strategier.**

Har regionrådet synspunkter på det som er presentert i Kap. 7.2 og 7.3 (vedlegg v. 108 – 112) (Oppsummert under overskriften. Premisser, mål og overordnede strategier.)

- **Trenivåmodell eller tonivåmodell.**

Regionrådet bør ta stilling til dette.

- **Distriktskommisjonens flertallsforslag om å flytte makt fra staten til et folkevalgt regionalt nivå.**

Regionrådets synspunkter på de områder kommisjonen foreslår at nye folkevalgte regioner skal få ansvaret for.

Kap. 7.4.2, side 113 og 114. Oppsummert tidligere i saksutredningen.

- **Landbruk.**

Ønsker regionrådet å slutte seg til landbrukskontorets vurderinger, gjengitt tidligere i saken?.

- **Kommunenivå.**

Regionrådets synspunkter på forslag i Kap. 7.4.2 (s. 115 og 116) Generalistkommune og Kap. 7.4.5 (s. 123) Kommunal økonomi og velferd.

- **Andre problemstillinger regionrådet ønsker å kommentere.**

BEHANDLING I REGIONRÅDET 05.01.2005

Saken ble behandlet i eget møte i etterkant av fellesmøte med Samarbeidsrådet for Ringeriksregionen. På fellesmøtet orienterte professor Tor Selstad om sin utredning og det framlagte forslaget ble diskutert.

Regionrådet for Hadeland fattet følgende vedtak:

"Saken bearbejdes videre av en arbeidsgruppe bestående av de tre ordførerne, med regionkoordinator som sekretær".

Med bakgrunn i regionrådets debatt synes det klart at det var tilslutning til at følgende innarbejdes i en uttalelse om KOU 2004: 1 Sterke regioner:

- En ønsker å opprettholde tre folkevalgte forvaltningsnivåer.
- En forutsetning for dette er en omfattende og systematisk overføring av makt fra staten til de nye og større regioner.
- De tre hadelandskommunene må tilhøre samme region.
- Av de foreslåtte regioner vil Østviken og Innlandet være di aktuelle.
- Statlig inndelingskaos er en stor utfordring. Dette må opphøre dersom nye og større regioner etableres.

Flere understreket dessuten det ønskelige i at Hadeland og Ringerike ble tilhørende samme region.

Forslag til uttalelse – Behandling i kommunene og Regionrådet for Hadeland.

Den nedsatte arbeidsgruppen har behandlet saken og utarbejdet vedlagte forslag til uttalelser om KOU 2004:1 Sterkere regioner – Forslag til ny regioninndeling av Norge og NOU 2004:19 Distriktskommisjonens innstilling.

Forslagene oversendes kommunene til videre behandling.

Målet er at Regionrådet for Hadeland, på møte 31.01. 2005 kan avgi uttalelse med utgangspunkt i kommunenes behandling av saken.

Viktig problemstillinger det ikke er tatt stilling til:

De oversendte forslagene til uttalelser innebærer en tilslutning til å beholde systemet med tre folkevalgte nivå, men hvor dagens fylkeskommune erstattes av større regioner under folkevalgt styring.

Det er imidlertid ikke tatt stilling til om disse regionene skal ha en direkte folkevalgt styring eller om de bør styres gjennom et system av valgte representanter for kommunene, for eksempel ordførerne.

Kommunene bør drøfte denne problemstillingen

Rådmannens forslag til vedtak:

Jevnaker kommunestyre slutter seg til vedlagte forslag til høringsuttalelse om:

- KOU: 2004:1 Sterke regioner – Forslag til ny regioninndeling av Norge.
- NOU 2004:19 Distriktskommisjonens innstilling.

Behandling i Eldrerådet - 24.01.2005:

Vedtak i Eldrerådet - 24.01.2005:

Eldrerådet har følgende merknad/kommentarer til vedlegg 1 – sterke regioner – forslag til ny regioninndeling av Norge.

Til pkt. Naturlige geografiske enheter.

Eldrerådet mener formuleringen blir for svak ved å bruke ordet bør. Ordet bør må erstattes med må slik at setningen blir lydende: "Den framtidige regioninndelingen må trekkes slik at disse områdene kommer til å høre til samme region".

Eldrerådet mener Oslo bør bestå som egen bykommune uten å integrere forstadskommunene og at forstadskommunene til Oslo innlemmes med omkringliggende kommuner.

Vedlegg 2 – distriktskommisjonens innstilling:

Sykehusene.

Sykehusene må forbli et statlig forvaltningsnivå, men at det utvikles gode sykehustilbud regionalt. Det forutsettes at innbyggerne gis mulighet for å påvirke sykehustilbudet regionalt.

Behandling i Formannskapet - 25.01.2005:

Vedtak i Formannskapet - 25.01.2005:

Innstilling til kommunestyret:

Formannskapet anbefaler kommunestyret til å slutte seg til høringsuttalelsene med følgende endringer:

Vedlegg 1:

Under punktet "Behold Hadeland samlet":

Setningen "At fremtidige regioner trekkes på en måte som gjør at kommunene på Hadeland splittes er uakseptabelt" tas ut, - enst.

Siste setning i samme avsnitt endres til å lyde:

En oppdeling hvor kommunene på Hadeland fordeles på flere regioner vil derfor være u hensiktsmessig, - enst.

Vedlegg 2 – distriktskommisjonens innstilling.

Kommunalt nivå.

Setningen "Det er vanskelig å tenke seg en utvikling av gode generalistkommuner uten en kommunestruktur basert på større kommuner enn i dag" tas ut, vedtatt med 5 st. mot 2 st.

Økonomi:

Setningen "I tillegg til rammeoverføringer bør en vurdere muligheten for friere kommunal og regional beskatning" tas ut, vedtatt med 6 st mot 1 st.

Behandling i Kommunestyret - 01.02.2005:

Vedtak i Kommunestyret - 01.02.2005:

Kommunestyret slutter seg til det fremlagte forslag til høringsuttalelse med følgende endringer:

Vedlegg 1:

Under punktet Naturlige Geografiske enheter.

Et forslag om at det tas inn ny siste setning til 1. avsnitt lydende: "Innlandet kan også være et alternativ" ble vedtatt med 11 st. mot 8 st.

Under punktet "Behold Hadeland samlet":

Setningen "At fremtidige regioner trekkes på en måte som gjør at kommunene på Hadeland splittes er uakseptabelt" i samme avsnitt tas ut, - enst.

Siste setning i samme avsnitt endres til å lyde:

En oppdeling hvor kommunene på Hadeland fordeles på flere regioner vil derfor være uhensiktsmessig, - enst.

Vedlegg 2 – distriktskomisjonens innstilling.

Kommunalt nivå.

Setningen "Det er vanskelig å tenke seg en utvikling av gode generalistkommuner uten en kommunestruktur basert på større kommuner enn i dag" tas ut, vedtatt med 13 st. mot 6 st.

Økonomi:

Setningen "I tillegg til rammeoverføringer bør en vurdere muligheten for friere kommunal og regional beskatning" tas ut, vedtatt med 13 st mot 6 st.

Utskriften er rett.

POLITISK SEKRETARIAT, den 2. februar 2005.

May-Britt M. Johnsen

May-Britt M. Johnsen
konsulent